



**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

C. 4. De peccato, & pœnis violantium Ecclesiæ immunitatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

10. fugiant, haud sunt admittendi. Quia dedecet
quid si rei eorum statum & sexum, id agere. Si vero ipsi
el. Monia. vi inuent claustrum (pro vi iussit id aliando
sunt Mo- facere possunt, si ibi timeant mortem, aut ali-
uoluerit quid magnam salubrit) cessante periculo, ne-
cessant. quent ibi manere. Si autem noluit inde ex-
fugiant, cire, & immunitate Ecclesiastica non gaudeant,
curia ecclesiastica tradi possunt iuxta modum
in constitutione Gregoriana praescriptum. At
si illa gaudeant, ad minus extrahi debent
clauisura Monasterij, & in alio loco collo-
cari. Sanch. Decal. l. 6. c. 16. n. 59. Bonac. de
claus. q. 4. p. 4. num. 13. Lezana 10. 2. sum. v.
claus. q. 4. n. 2. r.

Qui proditorie proximum occidit, privilegio *Nec qui*
hoc delinquitur. Proditor dico eū, qui amici-*proditorie*
tatem simulabat, ut eo quem interiret, seu qui *proximum*
dolose aliquē seducit, ut occidat, seu qui hoc *occidunt.*
minem interficit nil tale prævidentē. Qui verò
occidit inimicū, non dicitur proditor in rigore
loquēdo, quamvis illum à tergo percussit, aut
dormientem petimat. Quia hic mortem præ-
videre, ac præcavere poterat. Cōfl. Greg. Gom.
var. ref. s. de hom. c. 3. n. 5. Suar. l. 3. c. 11. n. 12.
Dian. p. 1. 17. 1. ref. 31.

Et rei assassini, ut patet in *Bull. Greg.* Assassini dicuntur proprie qui pecunia, aut pretio alio accepto, vel promisso cōducit, prænio mādato, occidit homines incautos, seu nil tale ab eis cogitantes Et qui tradita pecunia; mādata liquē per assassinos interimī. Porro ad assassinium requiritur, ut Christianus occidatur, & nō dubio est prēsumendum, Christianum fuisse occisum, si nex in Christianorum terris accidit. *Concl. 2. 2. 2. q. 2. c. 2. n. 9. Suar. l. 3. c. 1. n. 7. 5. Inl. Clar. 2. 2. 2. q. 2. c. 2. n. 7.*

Hæretici sine immunitate omnino privantur. is
 Rei verò hæresis dicuntur nō solū, qui cōtra *Nec hæresis*
 idem cō perniciacia sentiunt: verum etiam i, *reli*
 qui auxilium, aut refugium præbent hæreticis.
 Cuius in illis locis, ubi hæretici impunè ha-
 bitare permittuntur, nec ob hæresim puniuntur,
 aliqui sentiunt in criminibus non exce-
 dere, gaudere vi ceteri, immunitate. *Const.*
Greg. X. IV. Bon. 10. 2. d. 3. q. 7. §. 4. n. 21. C. 2. 2.
Diana p. 1. tr. 1. ref. 29.

Deniquea nō fruuntur rei criminis læsæ Maie-
 statis in Principis personā. Sed ad hoc crimē
 requiritur, tū vt ipsamet persona Principis of-
 fendatur, tū a suo subdito. Dian. p. 1. rr. 1. r. 6

*Quinam Ecclesie Immunitate
non potiuntur ?*

12
 Non gau-
 demus inimi-
 citate pu-
 blicis larro-
 net.
 Inimicitie non fruuntur publicatores,
 hoc est, qui palam; & publice prædicantur, vel
 publicas obfident vias, vel castra tenent, &
 transeuntes spolient, depopulatores agrorum,
 quatenus nocturni non sint, id est, qui diripiunt
 aliquos agros, vt quilegetes, fructus surripi-
 unt, vineas vastant. Comitentes homicidia
 sui mutilationes in ecclesiis, aut cimiteriis eor-
 um. Quia par nō est, vt immanitate ecclesie
 fruatur, qui in Ecclesia delinquit. Hoc ampli-
 dum, & inanis delictum in alia ecclesia comi-
 scetur, sine sine spe immunitatis, siue cum spe
 commissa facerimus sine extra ecclesiam exi-
 stat, qui occidit, vel mutilat, modo occisus
 vel mutilatus fuerit in Ecclesia. Qui vulnerat
 in Ecclesia eum, qui extra ecclesiam mortuus
 est, immanitate priuatur. Quia delictum homi-
 cidii censetur in Ecclesia commissum. C.
 Esch. & M. ind. Theol. Mor. Tom. VII.

*De peccato, & pœnis violan-
tium Ecclesiæ Immunitatem.*

ACRILEGIUM committitur contra loci sacri immunitatem, dum a satellibus forislegis capitur delinquens, qui fracto carcere se in ecclesiam vel oratorium, vel Hospitale auctoritate episcopi constructum, vel in Monasterium Religiosorum, vel in Palatium Episcoporum, vel ubi visum receptum est, in domum Parochi, aut Canonici moram aliorumque Ecclesiasticorum non distantibus triginta passibus a Ecclesia. Idem dixerim si ad hæc loca confugiat, postquam se est satellitem manibus eximit, etiamsi tunc ad capitis supplicium duceretur, vel dum satellites ipsum insequerentur ad capiendum. Unde non potest capi reus, qui clausus Ecclesie ianuas, vel seras, vel quid simile apprehendit, vel qui supra tectum, seu regalias ecclesie existit, et satellites reū, capientes super tectum existentem, aut hærentem valvis loci sacri, contra eius immunitatem delinquitur. Quod ampliandum, etiamsi delinquens capiatur per eā palli, vel corporis patre quæ extra valuas, aut extra alium locum sacri prominet, *graf. pal. 2 c. 48.*

4 Theologia Moral. Lib. LIV.

Bonac. to. 2. d. 3. q. 7. §. 2. nu. 10. Azor to. 1. l. 9. c. 9. q. 9. Suar. l. 3. c. 9. nu. 8. Conar. l. 2. var. c. 20. m. 3. & 18.

18. Extrahens igitur delinquentem à loco sacro primò peccat crimine sacrilegij. Quia gratiam iniuriam loco sacro gerit, in cuius reuerentiam concessum est immunitatis privilegium. Deinde graniter delinquit peccato iniuriæ. Quia iniuria afficit delinquentem habentem ius resistendi. Vnde qui per vim delinquentem extrahit, tenetur ad restitutionem omnium dānorum, quæ inde passus est delinques. Quia ex crimine cōtra ius alterius restituendū surgit obligatio. p. Rh. 2. 2. q. 62. a. 2. Suar. l. 3. c. 13. n. 4. & 9. Val. to. 3. d. 6. q. 15. pu. 1.

19. Varias pœnas incurrit immunitatis Ecclesiæ violator: de iure civili incidit in crimen læsæ Maiestatis, l. 2. C. de his, qui ad Ecclesiam. Et alibi decernitur ponendum esse capitali pœna, & ultimi supplicij. Sed hæc pœna non est in vi. Suar. l. 3. c. 13. n. 6.

20. Iure autem Canonico pœna excommunicationis ferenda non latet. Sed in constitutione Gregorij XIV. est excommunicatio lata, vt

constat ex textu. Imò hanc excommunicationem incurrunt mandantes extrahi rem à loco sacro, & iudices, qui nec mandauerunt extrahi, nec extraxerunt, sed extractum ecclesiæ restituere noluerunt, aut morti adiudicarunt. Clar. in prac. §. finali. q. 30. & alij communiter. Prælati locorum immunitate gaudentium, tenentur delinquentes confugiētes ad locum immunem, consignare sacrali curi illum requirēti, si cognoverint, aliquid delictum ab eis commissum fuisse, propter quod immunitatis privilegium amittere. Constat ex ci. sacri Gregorij constit. Tamen antequam delinquentes, qui ad locum sacrum confugerat, curi seculari tradatur, obicienda est primò ab Episcopo, vel ab eius vicario facultas expretia ca. quædam. p. 1. rr. i. resol. 14. Fill. rr. 13. n. 48.

SECTIO SECVNDA.

Dubia de Templorum Immunitate.

CAPVT V.

Circa ea quibus Templum polluitur.

DVBIVM I

An per coniugalem copulam polluatur Templum

22. Nonnulla recolo,

Recolo, Templum pollui per homicidiū. Cap. Proposui, de consecr. Eccl. per vulneris grauis & iniurioli infirmitatem. C. uni. de consecr. Eccl. Per suspensionem rei in ecclesia factam. Quia est actio iudicis nimis loco sacro iniuriola. Fagun. l. de prec. Eccl. l. 4. c. 4. n. 17. Nau. sum. c. 25. nu. 85. Per sepulturam excommunicati denunciati, aut percausoris manifesti Clerici. C. consuluisti, de consecr. Eccl. Per sepulturam infidelis, in quo comprehendendo puerum nondum baptizatum. Cap. Ecclesiam 1. & 2. de consecrat. dist. 1. Per effusionē seminis mortaliter peccaminosam. C. uni. de consecr. Eccl. in 6. Quæstionem verò, in per copulam coniugalem polluatur?

23. Polluitur quidem.

24. Non polluitur.

Pollui quidē videtur. Quia ratione loci sacri est peccatū sacrilegij. Sic palud. in 4. d. 18. a. 4. & dist. 31. q. 3. d. 2. d. Anton. p. 3. si. a. c. 20. §. 3. Caius. sum. v. m. rr. c. vlt. Tol. l. 5. c. 8. n. 14. Graf. decis. c. 48. n. 16. Val. ro. 4. d. 10. q. 6. pu. 2. §. 7. Non polluitur Quia seminis effusio non potest ecclesiā pollucere, nisi sit sacrilega, & peccaminosa: At copula maritalis non est pecca-

ta & fiat. Ergo non polluit ecclesiam. Minorem probō. Quia non est sacrilega iure naturæ, vel diuino, vt de se constat: neque etiam positio, nullibi enim talis copula, scandalo excluso, prohibetur. Ita Glof. ad Cap. Ecclesia v. (emine, de consecr. dist. 1. Valg. 1. 2. d. 98. n. 6. Sā, v. Ecclesia, num. 14. Basil. Legion. l. 10. de matr. c. 10. n. 13. alios citans.

Mediam tero viam: si copula necessaria sit alteri coniugum ad periculum incontinentiæ vitandum, eo quod diu cogatur in ecclesia habitare, sacrilega non erit, nec per illam Ecclesia polluetur. Secus si ad hunc finem necessaria non sit. Priorem partem probō, quia non est credendum velle ecclesiam coniugem sic periclitantem suis legibus obligare, esset enim nimis dura obligatio. Secundam partem probō. Quia seculi hac necessitate, iure naturali videtur prohibita talis copula in illo loco, est enim eius grane vilipendium, ea vt ad actum ita materialiter tempore sine necessitate. Mecum. Sayr. l. 5. de consecr. c. 16. n. 19. Azor. p. 1. l. 10. c. 26. q. 15. Suar. to. 1. de Relig. l. 3. c. 8. n. 3.

DVBIVM II

An actiones (quibus Ecclesiam diximus pollui) sint sacrilegia, si occulte fiant?

Sacrilegia non sunt. Quia in tantum videtur sacrilegia esse, in quantum sunt sacrilegia.